

Δεν υφίσταται δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τον περιορισμό της επιχειρηματικής ελευθερίας της προσφεύγουσας, του δικαιώματος ιδιοκτησίας της, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των σε βάρος της διακρίσεων. Ειδικότερα, δεν υπάρχουν γεγονότα που να θεμελιώνουν επαρκώς την απόφαση του καθού και την προσβολή μέσω αυτής των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

- 2) Δεύτερος λόγος: πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηριζόταν η απόφαση

Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η απόφαση. Η προσφεύγουσα δεν μετέχει σε δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων ή στην ανάπτυξη συστημάτων εκτοξεύσεως πυρηνικών όπλων.

- 3) Τρίτος λόγος: παράβαση της θεμελιώδους αρχής της αναλογικότητας

Το καθού δεν τήρησε στην απόφασή του την αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί, εντούτοις, να αποκλείσει το ενδεχόμενο πελάτης της προμηθευτής ενέργειας να πώλησε μετασηματιστές στον Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας του Ιράν κατ' αθέτηση της συμβάσεως και εν αγνοία της. Ο Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας του Ιράν θα μπορούσε επίσης να προμηθευτεί ευχερώς αντίστοιχους μετασηματιστές από τη διεθνή αγορά ή από την αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι επίμαχοι μετασηματιστές υψηλής τάσεως παράγονται και διατίθενται στο εμπόριο τόσο διεθνώς όσο και στο Ιράν από όλους τους γνωστούς κατασκευαστές. Επιπλέον, υφίσταται διεθνώς εκτεταμένο εμπόριο μεταχειρισμένων μετασηματιστών με χαρακτηριστικά αντίστοιχα των μετασηματιστών που κατασκευάζει η προσφεύγουσα.

- 4) Τέταρτος λόγος: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της. Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να κατανοήσει την περιεχόμενη στο σημείο 16 του Παραρτήματος I της επίμαχης αποφάσεως αιτιολογία και το καθού δεν της κοινοποίησε καμία κατανοητή αιτιολογία, με αποτέλεσμα να έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματα άμυνας της και το δικαίωμά της για αποτελεσματική ένομη προστασία.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Ιουλίου 2011 η Yvette Barthel κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 10 Μαΐου 2011 στην υπόθεση F-59/10, Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Yvette Barthel (Αρλόν, Βέλγιο), Marianne Reiffers (Οlm, Λουξεμβούργο), Lieven Massez (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

Ο αναιρεσιόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 10ης Μαΐου 2011 (υπόθεση F-59/10), Barthel κ.λπ. κατά Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη η προσφυγή τους,
- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο ΔΔ για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας κατά τα προβλεπόμενα από τον νόμο,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως οι αναιρεσιόντες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την προσφυγή των νυν αναιρεσιόντων, παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, το άρθρο 36, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του παρατήματος 1, καθόσον δεν εξέτασε όλες τις ενώπιόν του προβληθείσες παραβάσεις δικαίου και δεν επέτρεψε στους νυν αναιρεσιόντες να λάβουν γνώση της αιτιολογίας στην οποία στηρίξε την απόρριψη των λόγων που αντλούνταν από αντίθεση προς τον νόμο της εξ αντιδιαστολής ερμηνείας του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με το άρθρο 91 και από το δικαίωμα υποβολής ενώπιον του Δικαστηρίου αιτήματος κατά οιασδήποτε πράξεως η οποία θίγει τα συμφέροντά του υπαλλήλου εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημέρα της κοινοποίησεως της αποφάσεως στον αποδέκτη σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως. Επομένως, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν απάντησε στο σύνολο των ισχυρισμών και επιχειρημάτων που ανέπτυξαν στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως οι νυν αναιρεσιόντες, παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως της διατάξεώς του.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2009, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των νυν αναιρεσιόντων, συνιστούσε αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση της συναγομένης από την έλλειψη απαντήσεως σωπηρής απορριπτικής αποφάσεως, ενώ η καθυστέρηση απαντήσεως δικαιολογούνταν από το γεγονός ότι αναμενόταν η έκδοση εσωτερικής γνωμοδοτήσεως που είχε ζητηθεί σε κάποια από τις υπηρεσίες του Δικαστηρίου, προκειμένου το αρμόδιο όργανο να μπορέσει να εξετάσει αν οι νυν αναιρεσιόντες πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να λάβουν αποζημίωση για υπηρεσία με βάρδιες, σύμφωνα με το άρθρο 56α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.